

Af Flynderfisk fangedes der i Vesterhavet for 2,8 Mill. Kr., indenfor Skagen for 2,8 Mill. Kr. og i Limfjorden for 0,5 Mill. Kr.; og Limfjorden kan sikkert paa dette Omraade blive endnu mere udbyttegivende. Af Aal fangedes der i Nordsøen for 1200 Kr., men indenfor Skagen for 3,5 Mill. Kr., i Ringkøbing Fjord og Nissum Fjord for 89,000 Kr. og i Limfjorden for 1 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at langt den overvejende Del af Aalefiskeriet foregik i den lille Limfjord og paa Søterritoriet langs Jyllands Østkyst. Hvis det ærede Medlem hertil lægger de overordentlige Muligheder, der er for fremtidig Østersavl og Blaamuslingeavl, vil han se, at det Udbytte, vi kan vente os paa Søterritoriet og inde i vore Fjorde, er overordentlig stort i Sammenligning med det, vi hidtil har faaet af vort Fiskeri ude i det aabne Hav.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Munk-Poulsen: Jeg tror, det ærede Medlem ved lidt nøjere Studium maa berigtige sine sidste Udtalelser lidt. Ved Udtrykket „indenfor Skagen“ forstaar man naturligvis det, at Fiskerne har bragt deres Fangst ind til Havne indenfor Skagen, og de store Kutterflaader i Skagen, Frederikshavn og Bangsbostrand henter en meget stor Del af deres Fangst i Vesterhavet. Saa den Statistik kan man ikke anvende paa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem benyttede den.

C. Sørensen: I Anledning af mine Udtalelser forleden Dag om Bibeholdelse af de laasede Vande i den østlige Del af Limfjorden sagde den ærede Ordfører for mit Parti det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) i Dag, at han neppe kunde tro, jeg vilde fastholde Kravet om Bibeholdelse af disse laasede Vande, da Fiskerne som Organisation ikke ønskede disse Bestemmelser opretholdt. Heri tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Jeg gjorde allerede forleden Dag opmærksom paa, at Fiskernes Standpunkt til dette Spørgsmaal var i høj Grad forskelligt, idet Fiskerne i den vestlige Del af Limfjorden stadig har holdt paa, at Bestemmelserne om de laasede Vande skulde ophæves, medens Flertallet af Fiskerne i den østlige Del af Fjorden fastholdt Kravet om Bibeholdelse af de laasede Vande. Jeg gjorde

for øvrigt opmærksom paa, at der ikke var noget Fiskeriforhold, hvorom man har givet saa mange Bestemmelser som netop om Forholdet med de laasede Vande. Ved Saltvandsfiskeriloven af 1857 gennemførte man den mest omfattende Laasning, man nogen Sinde har haft. Ved Saltvandsfiskeriloven af 1867 gik man til den modsatte Yderlighed og ophævede alle de laasede Vande i Limfjorden. 5 Aar senere, ved Saltvandsfiskeriloven af 1872, gik man tilbage til en Laasning omtrent i samme Omfang, som gennemførtes ved Loven af 1857. For øvrigt er jeg heller ikke sikker paa, at Fiskeriet, hvis man ophævede Bestemmelsen om de laasede Vande i Limfjorden, vilde give et større Udbytte, end det giver med de nugældende Bestemmelser. Jeg kunde maaske fremføre Bevis herfor. Naar man vil se paa, hvorledes Saltvandsfiskeriloven af 1857 virkede, vil man se, at i det sidste Aar, da denne Lov kan antages at have haft nogen Virkning, opgives Fiskernes Antal til 2542, medens deres Antal i det sidste Aar, da Loven af 1867, der fuldstændig ophævede de laasede Vande, virkede, var 2164, altsaa en Nedgang af 378. I det sidste Aar, da Loven af 1857 kan antages at have øvet nogen Virkning, var Indtægten 393,184 Kr. 43 Øre, medens Indtægten i det sidste Aar, da Loven af 1867 kan antages at have virket, kun var 320,473 Kr. 16 Øre, altsaa en Mindreindtægt af 72,711 Kr. 27 Øre. Det forekommer mig, at disse Tal i høj Grad taler til Gunst for Bibeholdelse af de laasede Vande; men for ikke at forlænge Diskussionen om dette Spørgsmaal maa jeg maaske henvise den ærede Ordfører for mit Parti (Munk-Poulsen) og for øvrigt ogsaa Tingets øvrige ærede Medlemmer til Kommissionsbetænkningen af 8. Oktober 1903 og de Bemærkninger, som ledsager den. Denne Kommissionsbetænkning er underskrevet af den ærede Ordfører, som var Medlem af Kommissionen, og han vil se, at det er netop de samme Argumenter, man der fører frem for Bibeholdelsen af de laasede Vande. Men i øvrigt vil jeg sige, at man i høj Grad har ladet sig bestemme af Hensynet til Fiskernes Ønsker med Hensyn til Laasning eller Ikke-Laasning af Vandene i Limfjorden og ogsaa af Hensynet til nogenlunde at skabe Ligevægt mellem Fiskeriet med drivende Redskaber og Fiskeriet med faststaaende Redskaber, og det er denne Ligevægt, jeg synes man skulde søge at opretholde ved at bibeholde de Bestemmelser, som den nuværende Saltvandsfiskerilov